

man med Nette kan benytte dette Udtryk: „Compromis“ om det her foreliggende Lovforslag. Jeg skal imidlertid erkjende, at det for mig staaer, som om dette Lovforslag endog usforandret vil være en Forbedring, sammenlignet med det Nubestaaende. Jeg vil altsaa hellere modtage Lovforslaget i den Form, hvori det nu foreligger, end beholde Stutteriet under de i mine Tanker uheldige Vilkaar, hvorunder det nu lever og virker. Derksom Stutteriet var et Institut, som det overhovedet var lykkes at vinde Anerkjendelse, saa vilde der jo ikke være nogen Grund til i selve Lovforslaget at fastsætte en Tid, indenfor hvilken det skulde leve usforstyrret. Forholdet er jo desværre saaledes, at Stutteriets Tilværelse allerede igjennem en Række af Aar stadigt har været ansøgt, og det var for at sikre Stutteriet imod hyderligere Ansøgtelser indenfor den Tid, jeg ansaae for nødvendig for at kunne aflægge fuldgjældigt Beviis for, at det kan fyldestgjøre sin Opgave, at jeg i Lovforslaget havde foreslaaet en fast Bevilling for 10 Aar. Dette har imidlertid Folkethinget ikke villet gaae ind paa, og jeg skal med den ærede Taler, der nys satte sig, erkjende, at heller ikke de af Mindretallet i Folkethinget foreslaaede 5 Aar vilde have været fyldestgjørende. — Naar den ærede Taler har henvist til, at det dog vilde være hensigtsmæssigt atter at overveie Stutteriets Forhold om 2 Aar, paa Grund af, at Hillerødsholm om to Aar bliver forpagtningsfrit, og der saa sandsynligvis skal tages anden Bestemmelse med denne Eiendom, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, at der, efter min Opfattelse af Forholdene derude, ikke vil være Tale om, naar Hillerødsholms Forpagtning er udløben, da at sælge denne Domaine samlet, altsaa den nuværende Forpagtergaard tilligemed den Deel af Jorder og Bygninger, som Stutteriet benytter, idet denne Domains Veligheden umiddelbart op til en Kjøbstad ligefrem medfører, at man med større Fordeel vil kunne sælge de nu bortforpagtede Jorder særskilte. Jeg tror altsaa ikke, at der er nogen Nødvendighed for at gribe forstyrrende ind i Stutteriets Forhold for at kunne sælge Hillerødsholms Forpagtergaards Jorder. Dette er ganske vist et Motiv, som ogsaa er

blevet gjort gjældende i Folkethinget, men hvis Vægt jeg ikke kan anerkjende. — Jeg maa slutelig gjentage, at jeg modtager Lovforslaget usforandret som en Forbedring i Sammenligning med det nu Bestaaende, men at jeg vilde sætte overordentlig Priis paa, at Stamsutteriets Tilværelse blev sikret for en længere Tid end to Aar. Min Overbeviisning om et Stamsutteriets Nytte og Nødvendighed er usforandret; min Tilbud til, at Frederiksborg Stamsutteri ligesaavel i Fremtiden vil kunne fyldestgjøre sin Opgave, som det har gjort det i Fortiden, er fuldstændig usforandret; men et Stamsutteri kan ikke stables i et Dieblis eller i saa Aar, og naar jeg nu nøies med at have sikret Stamsutteriets Tilværelse i to Aar, saa er det jo i Tilbud til, at Misstemningen mod Stamsutteriet til den Tid vil have lagt sig, og at de smaa Fremstrid, som kunne gjøres i Løbet af to Aar, vilde bringe Representationen til lettere at gaae ind paa at sikre Stamsutteriet en længere Tilværelse, end den er villig til i dette Dieblis, hvor saa mange mislykkede Forsøg, saa hyppig Omflistning af Grundsætninger ved Stutteridriften jo ganske vist have ladet Stutteriet staae uden synderligt skyldige Frugter.

Mourier-Petersen: Jeg vil blot tillade mig at gjøre den korte Bemærkning, at jeg egentlig ikke havde et eventuelt Sagn af Hillerødsholm for Die, da jeg nævnte Tidrummet til 1ste April 1869 som bevilget paa Grund af Forpagtningens Udløb; jeg tænkte derimod snarere paa Forhelsen af Forpagtningen af Hillerødsholm, i hvilken Anledning det ogsaa kunde være af Bigtighed, at der kunde foretages forskjellige Arrangementer med Stutteriets Jorder.

Grevenkop-Castenschjold: Naar jeg tager Ordet i denne Sag, saa er det, fordi jeg tror, at jeg tør have en Mening om den, idet jeg har været i de forskjellige landoconomiske Selskaber baade som Formand og Medlem, og idet jeg altsaa har deeltaget i mange Bedømmelser af Heste. Hvad den høitærede Indenrigsminister udtalte, er ogsaa min Overbeviisning, at vi maae holde fast paa Stamsutteriet;